

Kelton kirkko ja punoittava taivas

Terveiset Pietarista ja Keltosta!

Matka tänne järjestyi sen verran yllättäen, etten ehtinyt laittaa sitä edes esirikousaiheeksi. Mutta täällä nyt kuitenkin olen. Matkan päätarkoitus on osallistua Venäjän työalan lähettikokoukseen Keltossa, 20.-22. syyskuuta. Alunperin oli suunnitelma kokoontua jo viime viikolla. Suunnitelmat elivät ja olin jo varma, että jos kokoonnumme, niin tuskin tällä puolella rajaa. Ja sitten kaikki järjestyiikin! Kun sitten sopivasti tuli tieto Kelton kirkon vihkimisen 30-vuotisjuhlista, niin Hannukin innostui lähtemään Pietariin.

Hannun työpäivän (Huom! kiitosaihe - hänellä on nyt puolen vuoden pesti Eläketurvakeskuksessa) jälkeen lähdimme perjantai-iltana ajelemaan. Rajamuodollisuuksiin meni kolme tuntia, joten saavuimme keskellä yötä perille. Yövyimme Jaanin kirkossa. Majoituimme samassa huoneessa (huoneita on bussilastilliselle), jossa perheen kanssa silloinkin, kun kävimme syksyllä 2012 tutustumassa kirkkoon ennen Pietariin muuttamista.

Aamulla lähdimme käymään Pyhän Annan kirkolla. Inkerin kirkon nuorisotyöntekijöitä kokoontui heidän uusiin kellaritiloihin ideointipäivään ja kävin heitä kuvaamassa. Samalla saimme osallistua seurakunnan ehtoollishetkeen, jolla aloitettiin päivän mittainen rettriitti. Seurakuntalaiset kokoontuivat pohtimaan ja visioimaan seurakunnan elämää. Kirkkoherra kertoi pienestä kasvukriisistä - ollaan kasvettu pienestä ryhmästä noin 150-hengen seurakunnaksi. Uusia ihmisiä tulee jatkuvasti ja samalla lähtee "vanhoja". Kirkon konsertit ja tapahtumat tavoittavat hyvin etsijöitä. Mutta kun heistä tulee seurakunnan jäseniä, moni alkaa kokea, että konserttielämää ei seurakunnassa enää tarvittaisikaan. Nyt on seurakunnan vastuunkantajaporukkin saapunut Kelttoon viettämään yhdessä aikaa, tutustumaan paremmin toisiinsa ja ennen kaikkea rukoilemaan, miten työtä jatketaan.

Annasta palasimme vielä hetkeksi Jaanin kirkolle, jossa kahvitelimme niiden kanssa, jotka pääsivät paikalle. Oli iloinen ja rohkaiseva hetki pitkän tauon jälkeen olla taas yhdessä.

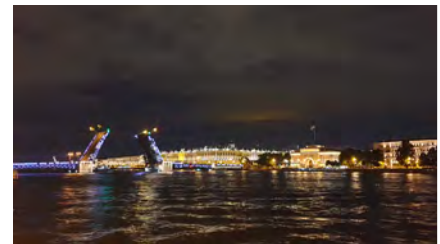
Keltossa 19. syyskuuta

KIITOSAIHEITA

- matka Pietariin ja Keltton
- iloiset jälleennäkemiset
- Jumalan johdatus ja huolenpito
- Hannun työtilanne

RUKOUSAIHEITA

- tilanne Ukrainassa ja Venäjällä
- Inkerin kirkko, piispa Ivan Laptev ja kaikki kirkon paimenet
- ersänkielisen Vanhan Testamentin käännösprojekti
- vasemman käteni kuntoutuminen, olen nyt leikkausjonossa

Pietarin vuosinamme emme käyneet katsomassa, kuinka sillat öisin nostetaan ja laivat liikkuvat. Eikä koskaan tarvinnut odottaa, milloin pääsisi taas jatkamaan matkaa. Tällä kertaa asia hoitui. Rajalla kesti sen verran, että jouduimme yöllä odottamaan Nevan yli pääsyä. No, näimme pä tämänkin komeuden.

Tällaisessa iloisella joukolla kokoontuimme viime lauantaina Jaanin kirkolla, tutun pöydän ympärille.

Pyhän Annan seurakunta on vuokrannut kirkon vierestä kellaritilat, jossa toimii kahvila, pieni kirkkokauppa sekä erillinen seminaaritila.

Hannu palveli Kelton juhla jumalanpalveluksessa ehtoollisavustajana. Itse valokuvasin kirkon lehteä varten. Sain välittää myös Viron kirkon lähetyksen ja Kansanlähetyksen terveiset Kelton seurakunnalle - alavassammalla olevassa kuvassa seison sen takia Ivan Hutterin vieressä.

Jumalanpalveluksen jälkeen olleen juhlakonsertin aikana seinälle heijastettiin kuvia vuosien varrelta. Olin lähettänyt pyynnöstä omiakin kuvia seurakunnalle ja kun ne vilahtivat esityksessä, konkretisoitui se, kuinka olen lähetystyöntekijänä saanut olla mukana tekemässä historiaa - välillä itse tekemällä ja välillä todistajana siitä, kuinka Jumala tekee työtään ihmisten kautta. Ja muistattehan, että lähettäjinä tekin olette tässä kaikessa mukana!

Ja tässä vielä kuva Kelton hautausmaalta, jossa käynnistä olin haaveillut kauan. Vihdoinkin tuli tilaisuus.

*Siunauksin,
Liliann*

Olga

Kuvassa olevaan Olgaan tutustuin Mordvan vuosinani Marinmaalla nuortenleirillä, jota hän oli tullut vetämään.

Kuvassa hän osoittaa mustavalkokuvaan, jossa hän laulaa 12-vuotiaana lapsikuorossa. Vuosien varrella on ollut vaikeitakin aikoja, mutta Jumala on varjellut häntä katkeroitumiselta ja hän on palvellut kirkkoa ja seurakuntaa monissa eri tehtävissä.

Nyt hän johtaa seurakunnan pyhäkoulutyötä ja siivoaa kirkkoa. Kun juhlien jälkeen kysyin häneltä, ehtisikö hän näyttämään Kelton vanhaa hautausmaata, jossa kokoonnuttiin vainojen vuosina. Olga suostui heti. Pieni yhteinen matka tarjosi mukavan hetken vaihtaa kuulumisia. Keskustelimme myös siitä, ettei siivoaminen välttämättä ole kovin hohtokasta työtä seurakunnassa. Olgakin oli hieman vastahakoisesti ryhtynyt siihen hommaan eikä ollut kovin innostunut, kun konserttien jälkeen kuurasi likaisia lattiaita ja pyttyjä. Mutta sitten mieli muuttuikin - hän alkoi kiittää siitä, että kirkkoon tulee ihmisiä! Seurakunnan ulkopuolisia eivät jumalanpalvelukset tavoita, joten kynnystä on madallettava muuten, jotta hekin saisivat kuulla ilosanoman.

Nimikkoseurakunnat

**Jämsä, Parkano, Petäjävesi,
Pitäjänmäki ja Äänekoski**

Tule mukaan:

Lahjoittamalla viitteellä 21306
jollekin seuraavista tileistä:

Helsingin Kansanlähetykset
Danske FI33 8000 1001 5582 47

Hämeen Kansanlähetykset
OP FI71 5730 0820 0457 02

K-Suomen Kansanlähetykset
Nordea FI45 1838 3000 0169 98

Suomen Ev.lut. Kansanlähetykset
FI83 2070 1800 0283 25

KIITOS LAHJASTASI!